

Załącznik do uchwały

Nr XXXVI/257/2017

Rady Gminy Sońsk

z dnia 17 lipca 2017 roku

Zawiadomienie

o sposobie załatwienia skargi A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie nie udzielenia informacji objętej tajemnicą skarbową

Uzasadnienie prawne:

- 1) art. 229 pkt 3), art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257);
- 2) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U z 2017 r., poz. 201 ze zm.);
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U Nr 5, poz. 46).

Uzasadnienie faktyczne:

Do Rady Gminy Sońsk w dniu 17 czerwca 2017 r. wpłynęła drogą elektroniczną, uzupełniona pismem z dnia 18 czerwca 2017 r. i pismem z dnia 7 lipca 2017 r., również przesłanymi drogą elektroniczną, skarga A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie nie udzielenia informacji objętej tajemnicą skarbową.

Po zapoznaniu się z zarzutami skargi, Komisja Rewizyjna Rady Gminy Sońsk przygotowała stanowisko Rady Gminy Sońsk w przedmiocie rozpatrzenia skargi, proponując uznanie skargi za bezzasadną.

W złożonej skardze skarżący zarzucił Wójtowi Gminy Sońsk, że nie udzielił mu informacji o wystawieniu „nakazu płatniczego dla Ś(...)”, pomimo, że jak twierdzi skarżący uważany jest za posiadacza gospodarstwa rolnego, zlokalizowanego pod tym adresem.

Odnosząc się do zarzutów podnoszonych w skardze Rada Gminy wyjaśnia, że zgodnie z przepisem art. 293 § 1 w zw. z § 2 pkt 3) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U z 2017 r., poz. 201 ze zm.) indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów; informacjach podatkowych przekazywanych organom podatkowym; aktach dokumentujących czynności sprawdzające; w aktach postępowania podatkowego, objęte

są tajemnicą skarbową. Jeśli skarżący, jak sam twierdzi nie jest właścicielem gospodarstwa rolnego, nie ma praw strony w postępowaniu podatkowym, a co za tym idzie prawa do otrzymania informacji w postaci akt takiego postępowania. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku rolnym za gospodarstwo rolne uważa się obszar gruntów, sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza, o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy, stanowiących własność lub znajdujących się w posiadaniu osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej, w tym spółki, nieposiadającej osobowości prawnej (art. 2 w zw. z art. 1 ustawy). Jeśli „Ś(...)” ma powierzchnię gruntów, sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne przekraczającą 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy, to stanowi gospodarstwo rolne w rozumieniu tych przepisów.

Postępowanie Wójta Gminy w tym zakresie jest prawidłowe. Nadmienić należy, że nie zawsze posiadacz nieruchomości jest podatnikiem podatku rolnego, a jeśli nie jest, gdyż podatnikiem jest właściciel, wówczas posiadacz nie jest stroną postępowania podatkowego i nie ma prawa do danych podatkowych objętych tajemnicą skarbową.

Odnosząc się do litościwości skarżącego polegającej na powołaniu w skardze przepisów art. 114 § 1 i 114 a § 1 Ordynacji podatkowej, Rada Gminy uważa, że przed okazaniem litości skarżący powinien sam przeczytać te przepisy, wówczas dowiedziałby się, że nie mogą dotyczyć jego sytuacji, przynajmniej tej przedstawianej w licznych skargach Radzie Gminy Sońsk. Przepis art. 114 § 1 Ordynacji podatkowej dotyczy bowiem odpowiedzialności podatkowej właściciela rzeczy używanej do prowadzenia działalności gospodarczej, a więc nie ma w ogóle zastosowania do postępowań podatkowych w zakresie podatku rolnego. Chyba, że skarżący prowadzi działalność gospodarczą, o czym Rada Gminy nie ma wiedzy. Natomiast przepis art. 114 a § 1 Ordynacji podatkowej dotyczy odpowiedzialności podatkowej dzierżawcy lub użytkownika nieruchomości i stosuje się go jeżeli między dzierżawcą lub użytkownikiem a podatnikiem istnieją powiązania o charakterze rodzinnym, kapitałowym lub majątkowym w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym albo wynikające ze stosunku pracy. Ze skargi nie wynika, że skarżący jest dzierżawcą bądź użytkownikiem, oczywiście w rozumieniu kodeksu cywilnego, nieruchomości. Skarżący pisze o posiadaniu gospodarstwa rolnego, nie wskazując w jakim charakterze. Jeśli skarżący przedłoży organowi podatkowemu umowę dzierżawy lub umowę użytkowania, wówczas przepis ten bez wątplenia będzie stosowany w przypadku zaległości podatkowych z tytułu zobowiązań podatkowych.

Rada Gminy uważa, że skarżący jako posiadacz, zanim zainwestuje 1 mln złotych,

jak deklaruje w skardze, powinien uzgodnić z właścicielem gospodarstwa rolnego, jeśli nim nie jest, kwestie wzajemnych rozliczeń. Organ podatkowy nie jest upoważniony do udzielania inwestującemu w nieruchomości, nawet 1 mln złotych, informacji „o sytuacji podatkowej” posiadanego gospodarstwa rolnego.

Poruszane w prawie każdej z licznie składanych przez skarżącego skarg kwestie zawiadamiania przez skarżącego organów ścigania o wymyślanych przez skarżącego przestępstwach, jakich dopuszcza się w jego odosobnionym mniemaniu wójt gminy, Rada Gminy nie będzie rozważać, gdyż nie jest właściwa. Ocenę zasadności zawiadomień i oskarżeń pozostawia się organom ścigania.

Rada Gminy odnosząc się do zarzutów w zakresie „przewlekłości” w zakresie działania, do którego zdaniem skarżącego zobowiązano Wójt Gminy uchwałą z dnia 19 maja br., wyjaśnia, że powołaną uchwałą nie zobowiązano Wójta Gminy do żadnego działania, tylko przekazano skargę do rozpatrzenia według właściwości. Zarówno termin jak i sposób rozpatrzenia sprawy przez Wójta Gminy, nie był w ogóle przedmiotem uchwały Rady Gminy z dnia 19 maja br. Stąd również w tym zakresie zarzuty należy uznać za bezzasadne.

Z tych powodów skargę należało uznać za bezzasadną.

Pouczenie: zgodnie z przepisem art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.